

הַזְעָקָה שֶׁל רַבִּי אֱלִיהוּ

סִפּוּר מוֹפְלָא עַל
אַהֲבַת ה', תְּפִילָּה,
וְהַכָּרַת הַטּוֹב הָאֲמִתִּית.

מי הָיָה רַבִּי אֱלִיהוּ לופִּיאַן?

רַבִּי אֱלִיהוּ הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל.
הוּא הִקְדִּישׁ אֶת כָּל חַיּוֹ לְמַטָּרָה מְיוֹחֶדֶת: עֲבוֹדַת הַלֵּב.

מָה זֶה אוֹמֵר?
שְׁכַל מָה שֶׁהָפָה אוֹמֵר
לֵה' – הַלֵּב צָרִיךְ
בְּאֵמֶת לְהִרְגִּישׁ!

שְׁלוֹה בַּסָּלוֹן...

יום אחד, יָשַׁב רַבִּי אֱלִיהוּ בַּסָּלוֹן
בַּסָּלוֹן בֵּיתוֹ.

הוא לָמַד תּוֹרָה בְּקֶדְשָׁהּ וּבְשִׁמְחָהּ.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה, הִיָּתָה תְּנוּעָה

שִׁמְחָה בַּחֲדָר הַשְּׁנִי שֶׁל הַבַּיִת...

בְּקוֹר וּמִתְנָה מְתוּקָה

נְכַדְתּוּ הַקִּטְנָה בָּאָה לְבִקֹּר
אֶת סַבְתָּא.

סַבְתָּא שְׂמַחָה מְאֹד לְרֹאוֹתָהּ,
וְנָתְנָה לָּהּ מִתְנָה: סִפְרִיָּה!

הִילָדָה הַקִּטְנָה שְׂמַחָה מְאֹד.

תגיד תודה...

אמא של הילדה הייתה שם
ואמרה לה:

בתי היקרה, תגיד לסבתא
תודה על הספרייה.

והילדה אמרה מיד כמו שבקשו ממנה:

תודה, סבתא.

פֶּתָאוּם!!!

מִתּוֹךְ הַסֵּלוֹן הַשָּׁקֵט, נִשְׁמָעָה
זַעֲקָה גְּדוֹלָה שֶׁל רַבִּי אֱלִיהוּ:

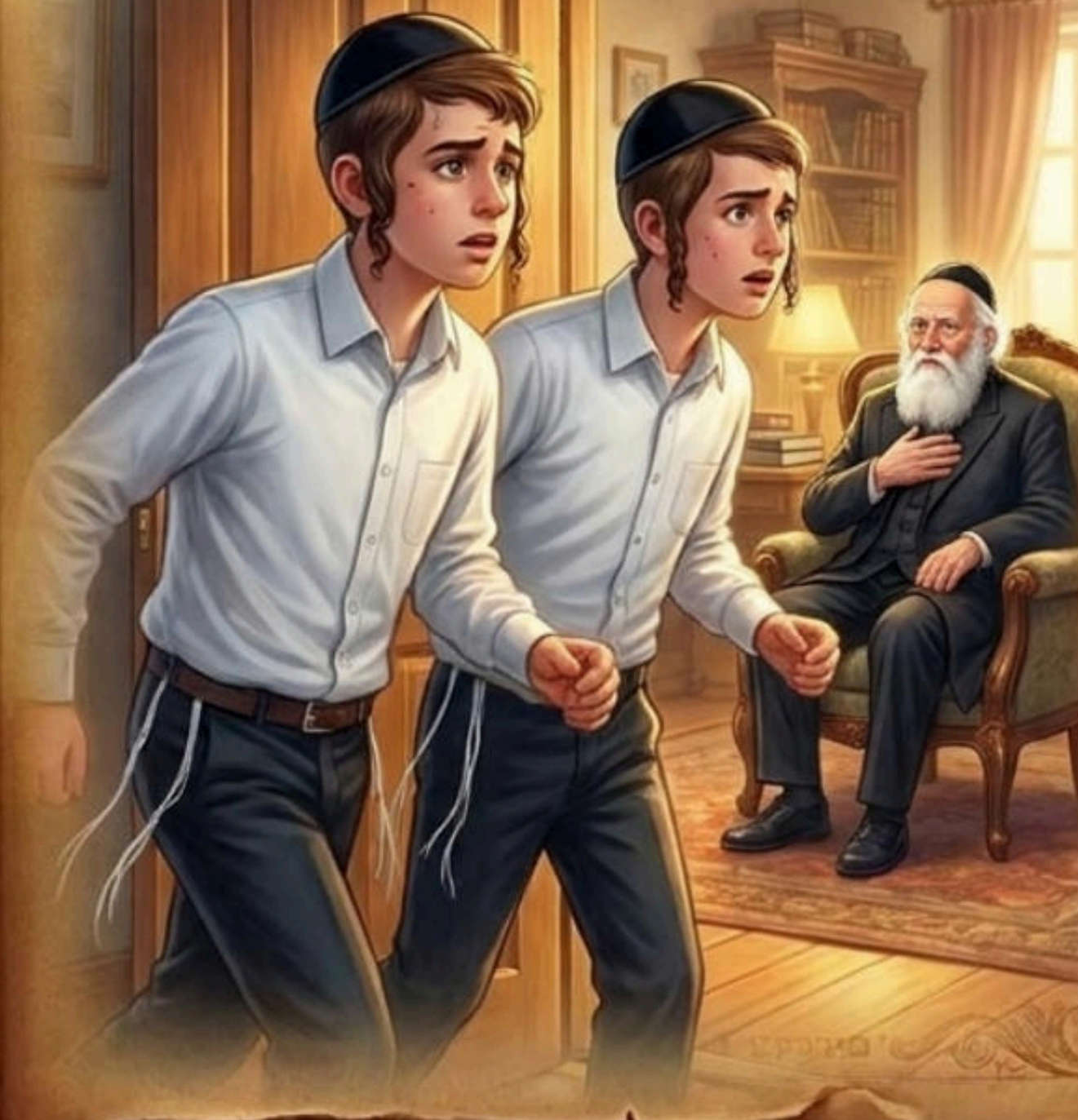
אוֹי! אוֹי וַאֲבוֹי!

הַבְּהִלָּה בַּבַּיִת

כֻּלָּם נִבְהָלוּ מְאֹד!
הֵם רָצוּ מֵהָר לִסְלוֹן כְּדֵי
לִרְאוֹת מָה קָרָה לָרֵב.

הֵם חָשְׁבוּ:
הֲאֵם הָרֵב נָפַל? הֲאֵם
כּוֹאֵב לוֹ מִשָּׁהוּ?

הַכָּאֵב לֹא בַגּוֹף... הוּא הָיָה בַּלֵּב.

אָמַר לָהֶם רַבִּי אֵלִיָּהוּ: אֲנִי בְּסֵדֶר.
לֹא קָרָה כָּלֹם לַגּוֹף שְׁלִי.

”אֲבָל כְּשֶׁשִׁמְעָתִי אֶת הַיִּלְדָּה אוֹמֶרֶת
תּוֹדָה, הִבַּנְתִּי מִשְׁהוּ שְׁזַעֲזַע אֶת לִבִּי.
הַיִּלְדָּה לֹא הִבְהִילָה אוֹתִי, אֲלָא
הַנְּשִׂאָה שֶׁהִיא עוֹרָרָה בְּלִבִּי!”

כִּי רַחֵם יְיָ וְהוֹנֵם

שְׁנֵי סוּגִים שֶׁל תּוֹדָה

תּוֹדָה אֲמַתִּית מֵהֶלֶב!

- לְהַגִּיד תּוֹדָה כִּי הֶלֶב אוֹהֵב וּמְרַגֵּשׁ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה עַל הַמַּתָּנָה שֶׁקִּיבְּלָנוּ.

תּוֹדָה בְּגִלְל הָרֵגֶל

- הִיא לֹא אִמְרָה תּוֹדָה כִּי הֶלֶב שָׁלָה הִיָּה מְלֵא הַכֶּרֶת הַטּוֹב.
- הִיא אִמְרָה תּוֹדָה רַק כִּי אָמַא נְשָׁלָה אִמְרָה לָהּ שֶׁצָּרִיךְ לְהַגִּיד.

מודים

ומה אתי בתפלה?

הרב המשיך ואמר עם דמעות של אהבת ה':
אז חשבתי על עצמי...

כשאני אומר 'מודים' בתפלת עשרה...
האם אני באמת מרגיש הכרת הטוב
כלומר תודה אמיתית? או שאני אומר
'מודים' רק כי כך כתוב בסידור?

עֲצָתוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ

מוֹדִים אָמְתִי, הַסִּבִּיר הָרַב, הוּא כְּשֶׁאָדָם
מִרְגִּישׁ אֶת מָה שֶׁאֵמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ:

מָה אָנֹשִׁיב לָהּ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי

פִּירוּשׁ: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַטּוֹב שֶׁלָּךְ כָּל
עֲצוּם, אֵיךְ אוֹכֵל בְּכָל לְהַחֲזִיר לָךְ עַל
כָּל הַחֲסָדִים שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי!?

העצה הסודית: פנקס הזהב

אחד מגדולי ראשי הישיבות
נתן עצה נפלאה לכל ילד ומבגר
שרוצה להתפלל מהלב:

להחזיק פנקס קטן, ולכתב בו
בכל יום את החסדים הנפלאים
והטוב ש' עשה לנו אותו יום.

כָּךְ נִתְפַּלֵּל נְכוּן!

לְהוֹדוֹת מֵהֵלֶב:
וְרַק אֵז, כְּשֶׁהֵלֶב מֵלֵא
הַכֶּרֶת הַטּוֹב, אוֹמְרִים:
מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ.

לְעֲצֹר וּלְהִזְכֹּר:
בַּתְּפִלָּה, לִפְנֵי שְׁאוּמְרִים
מוֹדִים, לֹא מְמַהֲרִים!
עוֹצְרִים רִגַע וְנִזְכָּרִים בְּכָל
הַטּוֹב שֶׁכָּתְבָנוּ.

לְכַתֵּב:
רוּשְׁמִים בַּפִּינֶקס
מָה ה' נָתַן לִי הַיּוֹם?
(בְּרִיאוֹת, מִשְׁפָּחָה,
מֵאֲכָל טָעִים).

הסוד של הסידור: השכינה חוזרת!

יש כאן רמז מדהים:
שמתם לב שבתפלה, מיד אחרי
'המחזיר י', מגיעה המלה 'מודים'?
כי כאשר עם ישראל אומר מודים
מכל הלב, בהכרת הטוב אמתית –
מייד תשוב שכינת ה' לציון!

המחזיר שכינתו לציון

מודים

וְמָה בַּפִּנְקָס שְׁלָכֶם הַיּוֹם?

יְלָדִים צְדִיקִים, ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ כָּךְ וְנוֹתֵן לָנוּ שְׁפָע שֶׁל טוֹב!

מָה אַתֶּם הֵייתֶם כּוֹתְבִים הַיּוֹם בַּפִּנְקָס הַתּוֹדוֹת שְׁלָכֶם?

בַּתְּפִלָּה הַבָּאָה, בּוֹאוּ נִגִּיד 'מוֹדִים' אֲמַתִּי, יֵשֶׁר מִתּוֹךְ
הַלֵּב הַטָּהוֹר שְׁלָכֶם!

